

Върни другари.

иналата година татко отиде прѣзъ ваканцията въ Цариградъ за стока. Азъ му се помолихъ да заведе и мене да видя този славенъ градъ, за който много пѣти сж се борили нашитѣ стари царе съ грѣцкитѣ императори. Той се съгласи и азъ се приготвихъ добръ за тази дълга разходка.

Станахме една сутрина рано и се качихме на трена. Близу до с. Любимецъ напустнахме нашето отечество и навлѣзохме въ Турция. Минахме нѣколко голѣми и малки спирки (гари) и най-сетнѣ стигнахме благополучно въ Цариградъ. Настанихме се въ единъ хотелъ и татко се залови за работа — обиколи търговцитѣ и имъ съобщи, че на другия день ще дойде въ магазинитѣ имъ за стока. Азъ вѣрвѣхъ подирѣ му и се чудѣхъ на многобройнитѣ кучета, които лежеха изъ жглитѣ на улицитѣ. Никѣдѣ не съмъ виждалъ толкова кучета, колкото тукъ.

На другия день щѣхме да станемъ рано да отидемъ при търговцитѣ. Ала на татко се случи едно нещастие: заболѣ го силно жбѣ, та намѣсто при търговцитѣ, ние отидохме при лѣкаря.